

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119410632
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119410632.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, ul. Teplická č. 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Trenčín, ul. 1. mája č.173/11, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: O. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C., G., ul. Y. č. XXX/X, t.č. bytom J. č. XXX, zastúpenému splnomocneným zástupcom JAKUBIS & PARTNERS s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Zámocká č. 6, IČO: 50 990 365, o zaplatenie sumy 3.478,35 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10Csp/5/2020-173 zo dňa 18. novembra 2020, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi

3.478,35 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.025,16 eur od

07.07.2018 do 29.03.2019, zo sumy 3.968,56 eur od 30.03.2019 do 02.05.2019, zo sumy

3.911,24 eur od 03.05.2019 do 28.05.2019, zo sumy 3.830,32 eur od 29.05.2019 do

01.07.2019, zo sumy 3.730,32 eur od 02.07.2019 do 30.07.2019, zo sumy 3.630,32 eur od

31.07.2019 do 09.09.2019, zo sumy 3.530,32 eur od 10.09.2019 do 09.10.2019 a zo sumy

3.430,32 eur od 10.10.2019 do zaplatenia, ktoré súd povoľuje žalovanému splácať

v pravidelných mesačných splátkach vo výške 130,- eur, splatných vždy k poslednému dňu

kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom

omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia a vo výroku,

ktorým žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom

rozsahu **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta, zostáva rozsudok okresného

súdu **n e d o t k n u t ý .**

Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu

100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 10Csp/5/2020-173 zo dňa 18.11.2020 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3.478,35 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.025,16 eura od 07.07.2018 do 29.03.2019, zo sumy 3.968,56 eura od 30.03.2019 do 02.05.2019, zo sumy 3.911,24 eura od 03.05.2019 do 28.05.2019, zo sumy 3.830,32 eura od 29.05.2019 do 01.07.2019, zo sumy 3.730,32 eura od 02.07.2019 do 30.07.2019, zo sumy 3.630,32 eura od 31.07.2019 do 09.09.2019, zo sumy 3.530,32 eura od 10.09.2019 do 09.10.2019 a zo sumy 3.430,32 eura od 10.10.2019 do zaplataenia, ktoré súd povolil žalovanému splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 130,- eur, splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu dňa 24.10.2019 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplataenia sumy 3.478,35 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.025,16 eur od 07.07.2018 do 30.03.2019, zo sumy 3.968,56 eur od 31.03.2019 do 03.05.2019, zo sumy 3.911,24 eur od 04.05.2019 do 29.05.2019, zo sumy 3.830,32 eur od 30.05.2019 do 02.07.2019, zo sumy 3.730,32 eur od 03.07.2019 do 31.07.2019, zo sumy 3.630,32 eur od 01.08.2019 do 10.09.2019, zo sumy 3.530,32 eur od 11.09.2019 do 10.10.2019 a zo sumy 3.430,32 eur od 11.10.2019 do zaplataenia, a to právnym dôvodom splnenia záväzkov z úverovej zmluvy č. 4505112786, uzavretej so žalovaným dňa 30.05.2015. V žalobe uviedol, že na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.500,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 84 mesačných splátkach vo výške 107,68 eur. Žalovaný sa dostal s plnením zmluvných povinností do omeškania a napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatil. Dňa 21.06.2018 preto pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného na splatenie celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalovanému poskytol na splnenie povinností lehotu 15 dní, ktorá uplynula dňa 06.07.2018. Ku dňu podania žaloby žalovaný zaplatil spolu 4.249,72 eur. Dlž žalovaného pozostával z úroku vo výške 48,03 eur zo splátok úveru č. 2 - 35 a zosplatennej istiny vo výške 3.430,32 eur predstavujúcej istinu splátok č. 36 - 84. Žalovaný okrem poukazovania na situáciu, pre ktorú sa dostal do problémov so splácaním pôžičky žiadal súd, aby preskúmal zmluvu o pôžičke a zistil, či sa v nej nenachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré ho poškodzujú, prípadne či nedošlo k premlčaniu záväzku. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 17.03.2020 žalovaný poukázal na rozhodnutie L., ktorá uložila žalobcovi pokutu 15.000,- eur za nedostatky v jeho činnosti v oblasti porušenia práv finančného spotrebiteľa. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 08.09.2020 žalovaný poukázal na to, že premlčacia doba v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začala plynúť odo dňa nasledujúceho po zročnosti splátky, s ktorou bol on v omeškani ako prvou. Vzniesol námietku premlčania celého práva a žiadal podanú žalobu zamietnuť. Súd mal z hľadiska skutkového preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 30.05.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4505112786, v ktorej sa žalobca ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 5.500,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť spolu s dojednaným úrokom vo výške 15,2 % ročne v 84 mesačných splátkach vo výške 107,68 eur s termínom konečnej splatnosti úveru 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Celková čiastka splatná žalovaným predstavovala 9.045,12 eur, ročná percentuálna miera nákladov 16,4 % a priemerná hodnota RPMN 16,33 %. V Hlave 6 § 3 písm. a/ Úverových podmienok žalobcu pre hotovostný a revolvingový úver bolo dojednané oprávnenie žalobcu v prípade oneskorenia dlžníka s platením aspoň dvoch splátok alebo s platením jednej splátky dlhšie ako 3 mesiace, požadovať splatenie celého úveru (tzv. zosplatenie úveru). Dňa 21.06.2018 žalobca vyzval žalovaného na úhradu všetkých záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v celkovej sume 4.366,35 eur do 15 dní od spísania výzvy. Výzva bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 25.06.2018. Podľa výpisu čerpania splátok a úhrad, žalovaný čerpal úver dňa 01.06.2015 vo výške 5.500,- eur. Žalovaný uhradil žalobcovi spolu sumu 4.249,72 eur, z toho po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru 700,- eur. Následne súd citoval ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 prvá veta, § 2 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t.j. k 30.05.2015 (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“), § 565, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú

niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel majúc za preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovaným, na základe mu poskytol úver vo výške 5.500,- eur. Medzi stranami sporu nebolo sporné uzavretie zmluvy o úvere, poskytnutie úveru žalobcom žalovanému, výška žalovaným vykonaných úhrad, ani vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalobcom. Medzi stranami sporu bola sporná včasnosť uplatnenia nároku žalobcom na súde, keďže žalovaný vzniesol voči žalovanému nároku námietku premlčania, poukazujúc na zákonné ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka. Žalovaný taktiež namietal neprijateľnosť zmluvných podmienok, uvedených v úverových podmienkach žalobcu pre hotovostný a revolvingový úver. Nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný naopak pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovaného v zmluve. Uzavretá zmluva obsahovala všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. V Hlave 6 § 3 písm. a/ úverových podmienok si zmluvné strany dojednali oprávnenie žalobcu ako veriteľa požadovať predčasné splatenie celého úveru v prípade omeškania s plnením dvoch splátok alebo jednej splátky viac ako 3 mesiace. V tejto súvislosti súd uviedol, že pokiaľ žalovaný poukazoval na rozhodnutie L. zo dňa 12.06.2017, ktorým bol uložený žalobcovi zákaz používať neprijateľné podmienky, okrem iného aj vo vzťahu k možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, uvedená neprijateľnosť zmluvných podmienok bola konštatovaná vo vzťahu k možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v prípade omeškania s plnením dvoch splátok. Z vykonaného dokazovania však mal súd preukázané, že žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru z dôvodu omeškania s plnením splátky o viac ako 3 mesiace, čo zodpovedá zákonnému oprávneniu veriteľa v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca si uplatnil svoje právo až po predchádzajúcej výzve žalovaného, keď žalobca v podanej žalobe tvrdil, že žalovaného opakovane upozorňoval na omeškanie s plnením dlhu. Žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 21.06.2018. Vzhľadom na zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak mohol urobiť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.03.2018, s úhradou ktorej bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace ku dňu 21.06.2018. Od splatnosti uvedenej splátky začala plynúť aj všeobecná trojročná premlčacia doba. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 24.10.2019, bola podaná včas. Súd preto nemal preukázanú dôvodnosť argumentácie žalovaného o premlčaní žalovanej pohľadávky. V tejto súvislosti súd poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/276/2017 ako aj sp. zn. 26Co/158/2017. Ku dňu 21.06.2018 boli splatné splátky splatné od 15.07.2015 do 15.06.2018, spolu 36 splátok po 107,68 eur, čo činí 3.876,42 eur. K uvedenému dátumu žalovaný vykonal úhrady v celkovej výške 3.549,72 eur. Neuhradená teda bola suma 326,76 eur, ktorá pozostávala z časti splátky splatnej v marci 2018 vo výške 3,72 eur a splátok splatných v apríli, máji a júni 2018 po 107,68 eura. Pokiaľ aj teda poukazoval žalovaný na skutočnosť, že premlčacia doba mala začať plynúť odo dňa splatnosti splátky, s ktorou sa dostal do omeškania ako s prvou, súd uviedol, že prvá splátka, s ktorou sa dostal do omeškania o viac ako 3 mesiace (a teda vo vzťahu ku ktorej si mohol žalobca uplatniť právo žiadať splatenie celého úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), podľa výpisu z účtu žalovaného u žalobcu bola práve splátka splatná v marci 2018. Keďže povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.478,35 eur tak, ako si to žalobca uplatnil v žalobe, pozostávajúcu z úroku vo výške 48,03 eur a zosplatennej istiny vo výške 3.430,32 eura. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že dlh žalovaného ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, pozostávajúci z nezaplatených splátok splatných od marca 2018 do júna 2018 vo výške 326,76 eur a istiny, ktorá sa stala splatnou v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, vo výške 3.911,24 eur, predstavoval spolu 4.238,- eur. Nakoľko žalovaný uhradil žalobcovi po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru 700,- eur, predstavovala výška dlhu žalovaného ku dňu rozhodovania 3.538,- eur. Keďže súd nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnený žalobou, priznal žalobcovi len nárok na zaplatenie sumy uplatnenej v žalobe, t.j. 3.478,35 eur. Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, súd priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne uplatnenej v žalobe, ktorá bola v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, a to zo sumy uplatnenej žalobcom v žalobe, ktorá predstavovala sumu dlžnej istiny. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania od 07.07.2018, počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí žalobcom určenej 15-dňovej lehoty na plnenie, uvedenej vo výzve k splateniu úveru zo dňa 21.06.2018, prihládajúc k výške jednotlivých vykonaných úhrad žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru tak, ako vyplývali z výpisu z účtu žalovaného u žalobcu. Súd mal preukázané, že ku dňu 07.07.2018, odkedy si

žalobca uplatnil úroky z omeškania, bola nepochybne výška dlžnej istiny minimálne v sume 4.025,16 eur (zosplatnená suma istiny vo výške 3.911,24 eur a istina zo splátok úveru splatných od marca 2018 do júna 2018 vo výške 278,73 eur, keďže dlh žalovaného ku dňu predčasnej splatnosti úveru činil 326,76 eur, z toho úrok 48,03 eur). Súd však jednotlivé čiastkové nároky na úrok z omeškania ohraničil dátumom, kedy bola vykonaná príslušná úhrada a vo zvyšnej časti uplatneného nároku podanú žalobu zamietol. Žalobca si totiž uplatnil nárok na jednotlivé čiastkové úhrady úrokov z omeškania vždy až do dňa nasledujúceho po vykonaní príslušnej úhrady, súd však mal za to, že žalovaný bol v omeškaní vždy do dňa, kedy príslušná úhrada bola vykonaná. V súlade s § 232 ods. 4 C. s. p. súd povolil žalovanému splácať priznané plnenie v splátkach vo výške 130,- eur mesačne prihliadajúc na osobu žalobcu, osobu žalovaného, najmä jeho príjmové a výdavkové pomery a výšku priznaného plnenia. Prihliadol aj k výške splátky úveru, ktorá bola dohodnutá v zmluve o spotrebiteľskom úvere a k celkovej dĺžke trvania splácania dlhu v prípade povolenia splátok. Výšku žalovaným navrhovanej splátky súd nepovažoval za primeranú jeho príjmovým a výdavkovým pomerom.

V súlade s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C. s. p. súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Pokiaľ aj bol žalobca v spore čiastočne neúspešný, jednalo sa o neúspech len v časti príslušenstva žalovanej sumy (úroku z omeškania). V súlade s ust. § 262 ods. 2 C. s. p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu z dôvodu, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V tejto súvislosti uviedol, že v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019, ktorý v prípade právneho posúdenia začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka uzavrel: „V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, začína plynúť dodatočne, už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený“. Rovnako poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.09.2018, ktorý sa rovnako stotožnil s okamihom začatia plynutia premlčania práva veriteľa: „Možno považovať za pozitívne, že zákonodarcu opustil počet splátok, s ktorými má byť spotrebiteľ v omeškaní a podmienku koncipoval vzhľadom na konkrétnu lehotu a plynutie času od omeškania so splátkou. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená“. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti v zmysle § 389 C. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne, aby žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. C. s. p.).

5. Okresný súd napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu. Nemal preukázanú dôvodnosť argumentácie žalovaného o premlčaní žalovanej pohľadávky.

6. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a na základe vykonaných dôkazov považoval za správne skutkové zistenia. Rovnako súd vec správne právne posúdil. K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku

zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., odvolací súd za aplikácie § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 C. s. p. v spojení s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/170/2005, pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok a v zásade sa odvolací súd môže obmedziť len na prevzatie odôvodnenia nižšieho stupňa. Okrem toho sa v konaní pred súdom prvej inštancie nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ust. § 380 ods. 2 C. s. p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihliadať.

7. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.) zaoberal sa pri posudzovaní veci iba jeho tvrdeniami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či nedošlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 161 ods. 1 C. s. p.).

8. Žalovaný podal odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p. nakoľko mal za to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a namietal neakceptovanie námietky premlčania. Zotrvával na rovnakých dôvodoch ako pri jej vznesení a to vo vyjadrení zo dňa 08.09.2020 (č.l. 117 spisu), v ktorom mal za to, že premlčacia doba v tomto prípade začala plynúť už odo dňa nasledujúceho po zročnosti splátky, s ktorou bol žalovaný v omeškaní ako prvou.

9. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, čo znamená vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu v právnych predpisoch ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

10. Podľa odvolacieho súdu okresný súd v odôvodnení rozhodnutia reagoval na poukazovanie žalovaného na skutočnosť, že premlčacia doba mala začať plynúť odo dňa splatnosti splátky, s ktorou sa dostal do omeškania ako s prvou, keď súd uviedol, že prvá splátka, s ktorou sa dostal do omeškania o viac ako 3 mesiace (a teda vo vzťahu ku ktorej si mohol žalobca uplatniť právo žiadať splatenie celého úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) podľa výpisu z účtu žalovaného u žalobcu bola práve splátka splatná v marci 2018. Vysporiadal sa tak so skutočnosťami, ktoré uvádzal žalovaný v konaní, pričom tento v odvolaní bližšie nenamietal súdom určenú splatnosť prvej splátky s tým, že touto mala byť iná, z akých konkrétnych dôvodov a z čoho vychádzajú.

11. Žalovaný odvolanie odôvodnil aj tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čiže odvolacím dôvodom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ C. s. p.

12. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ C. s. p. odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ C. s. p., ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

13. Žalovaný v odvolaní neuviedol v čom vada mala spočívať a preto len na citovaný odvolací súd dôvod odvolací súd neprihliadal.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil a to vrátane súvisiaceho výroku týkajúceho sa trov konania, založeného na zásade úspechu žalobcu v spore (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.), ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním. Vo výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý lebo nebol napadnutý odvolaním.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca a to v celom rozsahu a preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí,

ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).